

"Młazi nauka w nare skupacy."

Wstał rany poranek listopadowy. Niebo zasnuke ślo-
nianymi chmurami, z drzewa leca żółte liście,
niebo wyje iłosnie, mraz jesienny dennejk.

Przechadzaj kalnie, biegnę co sít. Jest zimno i nie
przyjemnie. Młie pude, ze względu na wczesną
porę. Już od dwóch lat co dzień o tej samej porze
wychodzę z domu, spierając na tajny komplet zegna
na ostreżeniu rodriców: "Młazaj! bądź ostroina,
dobrze schowaj książki". Tak, trzeba być bardzo ostroi-
na, żeby braniem choby najmniejszej podjęcie
moje zgubić nie tylko mnie, ale także rodriców, wy-
kładawcę i reszta koleżanek. Nie tylko ostroina jest
konieczna, ale także na każdym kroku musimy kła-
mać. Biedne nasze młode pokolenie, wychowane
w kłamstwie, obłudzie i nierówności.

Dochodzi godzina śmna. Jestem u celu. Wchodzę do
małego pokoiku, nachoło stołu siedzi granatka
z nauczycielem na nle. Siadam przedko. Zamyka

37

się myślad, z ust profesora płyną kamienne spisy prze-
 szłości naszego kraju, malowniczo oddana nam
 ten niestrudzony myśladawca siutności naszego
 kraju. Pod wpływem jego słów budzi się w nas po-
 nownie jakiejś siły, nyny naszych pradków. doda-
 ją chęci do pracy. Tak - miarę sobie kładzie z nas,
 - usagrują się, aby miarę w przyszłości być silnym
 fundamentem naszej niezachwiałej Polski.

Józef Kaniński kl. III.